

[Dalgaard.]

ind på aktiesynspunktet, kan der som sagt efter min mening kun være tale om børsnoterede aktier, men jeg så altså helst, at man slet ikke tog aktier med.

Det, jeg har talt om her, vedrører spørgsmålet i almindelighed, men gælder forsikringsselskaber i særdeleshed. Hvad pensionskasserne angår, må jeg sige, at vore betæneligheder er meget, meget større, så store, at vi på dette punkt må gå imod det fremsatte forslag. Jeg tror ikke, jeg personlig behøver nærmere at udvikle mine grunde hertil, for den højtærede handelsminister har selv i korthed i sin fremsættelsestale givet alle de grunde, der taler imod. Det, han i den forbindelse fremførte, var et referat af det, som forsikringsrådet selv udtaler i den som bilag til lovforslagene optrykte skrivelse af 2. oktober i år. Forsikringsrådet udtaler her, at medens det ikke har betænkelighed ved at give forsikringsselskaberne den foreslåede placeringsfrihed, gælder det samme ikke med hensyn til forslaget om en tilsvarende ret for pensionskasserne. Rådet gør udtrykkeligt opmærksom på, at ændringsforslaget gør brud på hovedprincippet i loven om tilsyn med pensionskasser, nemlig det, at pensionskassens midler skal være adskilt fra virksomhedens midler, at man ikke kan regne med, at pensionskassernes bestyrelse i samme grad vil tage hensyn til kassens interesser, som livsforsikringsselskabernes ledelse vil tage hensyn til selskabets interesser, og at pensionskassernes bestyrelse ofte vil være domineret af repræsentanterne for virksomheden, som jo meget ofte har flertal i pensionskassernes ledelse og har meget stor indflydelse. Forsikringsrådet siger videre — det er ikke noget direkte citat, det er et referat —, at man ikke på forhånd kan vente, at der til pensionskassernes ledelse vil være knyttet samme forsikringstekniske sagkyndighed som til forsikringselskabernes, og, hvad der er meget væsentligt for mig, at hele den tiendedel, der kunne være tale om at pensionskasserne kunne anbringe på anden måde end hidtil, kan anbringes i aktier og som lån på anden måde som tilgodehavende hos selve den virksomhed, i hvilken pensionskassen er oprettet. Det er indvendinger, der iøvrigt måske kunne forøges med adskillige andre, der er af en sådan vægt, at mit parti ikke tør tage dette lovforslag. Den højtærede mini-

ster gjorde ved fremsættelsen loyalt opmærksom på disse indvendinger, men stillede alligevel forslaget. Det må den højtærede minister jo selv om, men jeg er egentlig noget forbavset over, at forsikringsrådet, der er fremkommet med udmærkede argumenter mod forslaget, alligevel stiller dette forslag og gør det med følgende korte begrundelse — jeg tillader mig et kort citat —:

„Uanset foranstående betæneligheder har rådet dog ikke villet undlade at stille det forelagte forslag under hensyn til, at den frie anbringelse er begrænset til $\frac{1}{10}$ af midlerne og i betragtning af de fordele i form af en mulighed for højere renteudbytte, der knytter sig til en friere anbringelse af midlerne.“

Det er hele begrundelsen for lovforslaget, medens alt det, jeg citerede eller refererede, jo så afgjort taler imod, at pensionskassernes ledelse får den frihed, der tales om. Det reelle i forsikringsrådets begrundelse er jo kun, at der er mulighed for et større udbytte. Jeg nævnte før, at dette større udbytte ved anbringelse andetsteds, i hvert fald i aktier, er meget problematisk, og jeg vil gerne i denne forbindelse gøre den højtærede handelsminister opmærksom på, at ministeren, når han ved fremsættelsen mod slutningen udtaler sig om disse indtjeningsmuligheder, efter min mening er altfor optimistisk. Den højtærede minister taler om, at hvis pensionskasserne får lov at anbringe disse 10 pct. frit, så kan de tjene noget mere og derved sætte pensionerne op, og så siger den højtærede minister: hvis de 10 pct. bliver tabt, sker der ikke andet, end at så bliver pensionerne nedskrevet til deres oprindelige beløb. Men det er sandelig ikke rigtigt, for efter de gældende regler er de 10 pct. med til at fremskaffe den oprindelige pension. Bliver de anbragt på en eller anden måde og giver højere udbytte, så pensionen kan sættes op, og de 10 pct. derefter tabes, så tabes ikke alene forhøjelsen af pensionen, men også den del af pensionen, som de 10 pct. oprindelig var med til at bære, så der er slet ikke tale om, at det bare er en lille skovtur, man tager med de 10 pct., nej, hvis de tabes, bliver pensionerne nedsat til det oprindelige beløb.

Jeg kan som sagt ganske henholde mig til, hvad forsikringsrådet udtaler med hensyn til de store betæneligheder ved at lade pensionskassernes ledelser få denne udvidede